

שידע פשוטו של תורה שידע החותם, וכן במרצע, ואמרו דה"ה לכ"ד כמ"ש ר"י כו' (קידושין כ"א ע"ב). לעלם, משמע לעולם ממש, רק שבפ' היובל אמרה תורה שהיא מוציאה כל הנמכר לעולם וביארה תורה פ' היובל בפ' מיוחדת על הכל.

(ז) **לאמה**, היא הפלגש שאין אדם רשאי למכור לשפחה ולא ליקח רק להיות לפלגש וז"ש

(ו) **אל** הדלת כו', שהם בשער ועיין רשב"ם. או אל המזוזה, פשטא דקרא גם המזוזה כשרה אבל הלכה עוקרת את המקרא וכן ברובה של פרשה זו וכן בכמה פרשיות שבתורה והן מגדולת תורתנו שבע"פ שהיא הל"ם והיא מתהפכת כחומר חותם חוץ המצות שבאו במנצפ"ך שהם מישרים וכמ"ש (מכות כ"ב ע"ב) כמה טפשאי אינשי דקיימי מקמי ס"ת כו' ואתו רבנן כו' וכן בפיגול ורוב התורה ע"כ צריך

האדרת והאמונה

(ו) **את** כו' צעור כ"ה צא"ע. **רשב"ם** וז"ל לעין כל רוצע אצלו לסימן עצדות ומזוזה אפילו צבית אצנים של עץ הם ויכול לרצוע צאצו וצדלת ועיין קדושין (כ"ב ע"ב). **או** כו'. ועמ"ש בספר תולדות אדם צעס הגר"ז ז"ל הוצאנו בספר רוח אליהו חלק א' עמוד (קט"ז). **ובן** צפגול. רש"ם לו (ז' י"ח). **מתהפכת** כו'. עי' חיוצ (ל"ח י"ד).

מנצפ"ך. מגילה (צ' ע"ב) מנצפ"ך (כפל אותיות) נופים אמרום (נציאי הדורות) וכו'. אלא שכחוס וחזרו ויסדוס (וכי צעס רבינו דהנפוס אמרו דהאותיות שניתנה צהס התורה ותולדותיהם זך וצורר נעלם ממשע רבינו ה' הלכות ממה שקיבל מסיני תרי"ג מלות, וסימן לזה אותיות מנצפ"ך היינו מ' בהלכות שנת **מקושש** (צמדצר ט"ו ל"ד), כי לא פורש מה יעשה לו. נ' בהלכות מגדף, נוקצ שס ה' ויניחאו צמשמר לפרוש גוי' (ויקרא כ"ד י"ב), נ' בהלכות ירושה ללפחד, ויקרצ משה משפטן לפני ה' (צמדצר כ"ז ה'). פ' בהלכות עומאה פסח שני, עמדו וזאשמעה מה ילוח לכס (שס ט' ח'), כ' בהלכות עריות, כוזי צת לור ויקרצ אל אחיו והמה צוכיס כו' (שס כ"ו ו').

וכתב נכדו ז"ל והיינו כי צאמת היו גם אלה אותיות הסופיות מנצפ"ך וכדחז"ל שס אלו המלות שאין נציא (נופה) רשאי לחדש, והנפוס ראו שצאותיות אלו חטא וחסר לו למשה ה' הלכות כו' נחעלם ממנו ה' הלכות מכפי שקבלם מסיני, וצאו המה והתקינו אותם צסוף התיצה, לסימן כנ"ל, וזה כוונת הגר"א צלשונו העבור וכן מגדולת התורה שצע"פ שהיא הלכה למשה מסיני, נחקצל מהשי"ת הכל מסיני והיא מתהפכת כחומר חותם חוץ מן

ה' הלכות, מלות שצאו מנצפ"ך שסס משרים, (כתורכ שצכתצ, חומר יסודי, אותיות חקוקות צחומר, ישר (מישרים) פתוחי חותם תפתח חק תוכות שקוע, כשנעשה מחכת על החומר ילאו האותיות צולע והפוך, וכאשר החותם יצא על הנייר או גויל יולאים האותיות ישר, כצתחילה שסס מישרים וזיינו שכחוס וחזרו ויסדוס). ע"כ לריך כו' וכחוצ יושר דצרי אמת (קבלת י"ב י'). (וזכו צדחז"ל חותמו של הקצ"ה אמת (שצת נ"ה ע"א), וז"ש שלמה (שכ"ש ח' ו') שימני כחותם על לצן, ושלמה צקש להיות כמשה (ר"ה כ"א ע"ב), ילחה צת קול ואמרה וכחוצ יושר דצרי אמת).

ובן כו'. ה"א החס אין לי אלא מרצע מנין לרצות הסול והסירא והמחט והמקדח והמכתב ח"ל ולקחת לרצות כל דצר שניקח ציד ד"ר יוסי צ"ר יכודה רבי א' מה מרצע מיוחד של מחכת אף כל של מחכת, וה"ג רבינו צמכילתא צמרצע ה"ה ר' ישמעאל א' ג' מקומות הלכה עוקרת את המקרא התורה אמרה ושפך את דמו וצסכו צעפר וכלכה אומרת צכל דצר המגדל צמחיס. התורה אמרה וכתצ לה ספר כריתות. וכלכה אמרה צכל שכוה חלוש. התורה אמרה צמרצע וכלכה אמרה צכ"ד ואפילו צסול וצסירא. רבי א' צמין מחכת צלצד, ועיין סוטה (ט"ז ע"ב), ועיין צחוספות שצועות (ד' ע"א), וצכורות (ל"ז ע"א), **לעלם** כו'. רק שצפ', ויקרא (כ"ה י'), ועיין שס צח"כ. וצקדושין (ט"ו ע"א) וצמכילתא הכא, וז"ל רש"ם לעולם לפי כפשע כל ימי חייו כמ"ש צשמואל וישצ שס עד עולם.

(ז) **לאמה** כו'. למכור לשפחה. עיין קדושין (כ' ע"א) ורמז"ס הלכות עצדים (פ"ד כ"א)